

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού

Ετήσια Εξέμνητος 8
Ετήσια Εξέμνητος 12
Ετήσια Εξέμνητος 20

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρομ. επιταγὰς καὶ
γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης
δι' ἐπιστολὴς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ»
ἐν τῇ ᾧ τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτῶν τῶν δώδεκα
σημῶν τμήματι ΕΝΟΣ λέβου.

✽✽✽

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσοῦ»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὡς ὄφει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσοῦ».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Αγγέλλεται πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν-
διαφερομένων, ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐν τῇ
«Ὀδησσοῦ» αὐδεμία ἀγγελία, ἢ δια-
τριβὴ προσωπική, ἢ ἐγγραφοὶ ὁλον-
δήποτε δημοσιεύεται, δωρεάν. Εξαί-
ρεσις δὲν γίνεται, ὡς μέχρι τοῦδε,
οὐδ' εἰς αὐτὰς τὰς Κοινότητας ὧν
οὐδὲν πρὸς δημοσίευσιν ἐγγραφοὶ
ἀποστέλλόμενοι ἤμιν θὰ λαμβάνη-
ται ὑπ' ὄφει, ἂν μὴ συνοδεύηται
ὡς ἀντιτίμου τῆς καταχωρίσε-
ως. Ἐπίσης οὐδὲν ἐγγραφοὶ λαμ-
βάνεται ὑπ' ὄφει ὅπου καίτοι ὅμως
ἐνσφράγιστον στερεῖται ὑπογραφῆς.

Εκ τοῦ Γραφείου

Η „ΠΑΤΡΙΣ“

Ἡ συμπαθὴς συναδέλφους «Πα-
τρίς», τοῦ Βρυκουρεστίου, ἡ μετ' ἀ-
ληθοῦς αὐταπαρνησίας ἀναλαβοῦσα
τὸν εὐγενὴ καὶ ἀπαράδειγμάτιστον
ἀγῶνα, ὅπου τῶν δικαίων τοῦ ἐν
Ρωμανίᾳ Ἑλληνισμοῦ, ἢ ἀληθὴ γι-
γαντομαχίαν διεξάγουσα μετὰ τῶν
καυχωμένων ὡς ἀπογόνων τοῦ Τραϊα-
νοῦ, ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῶν
καθ' ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ Α. ἐν τῇ «Σφομ-
ποδᾷ» γραφέντων, ἐν τῇ φύλλῳ αὐ-
τῆς τῆς 21 φθίνοντος, ἐν κυρίῳ ἄρ-
θρῳ γράφει ἐκτενῶς περὶ τῆς «Ὀ-
δησσοῦ» καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀδίκῃ
στάσεως ἐνίων τῶν βουλγαρικῶν
φύλλων καὶ ἰδίᾳ ἐπ' ἐσχάτων τῆς
«Σφομποδᾶς».

Εὐχαριστοῦντες τὴν συναδέλφω ἀ-
πὸ καρδίας, διὰ τὰς εὐμενεστάτας
αὐτῆς περὶ τῆς «Ὀδησσοῦ» κρίσεις
διαβεβαιούμεν ὅτι ἐν συνειδήσει
τοῦ προορισμοῦ ἡμῶν δὲν ἐπιτελοῦ-
μεν εἰμὴ μόνον τὸ καθήκον μας, ἐ-
χοντες ὑπ' ὄφει πρὸ παντὸς ὅτι δι-
καιούμεθα νὰ ἀμυνώμεθα ὑπὲρ τοῦ
ἐθνισμοῦ ἡμῶν ἀπὸ μᾶς τὸ ἐπι-
τρέπουσιν οἱ νόμοι τοῦ Κράτους ὑ-
πὸ τὴν αἰγίδα τῶν ὁποίων διαβι-
οῦμεν, οὐχὶ δ' ἀπαξ εἶπομεν ὅτι καὶ
τοὶ Ἕλληνες τὴν ἐθνικότητα, βούλ-
γαροι ὅμως ὑπήκοοι, ἐν τῇ ἀμύνῃ
ὕπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ
ἡμῶν αἰσθήματος πρὸ παντὸς ἔχο-
μεν ὑπ' ὄφει ἐν τῷ ἀγῶνι ἡμῶν, τὸ
συμφέρον τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τοῦ-
το ἀρρήκτως δεσμοῖς συνδέεται με-
τὰ τοῦ ἡμετέρου.

Ἐν τούτοις τὰ γραφόμενα περὶ ἡ-
μῶν ὑπὸ τῆς συναδέλφου «Πατρί-
δος» παρέχουσιν ἡμῖν ἀφορμὴν ὅπως
προσεχῶς πραγματευθῶμεν ὅσον ὀ-
ν τε ἐπακριβῶς θέμα ἀφορὸν τὰς
σχέσεις τῆς «Ὀδησσοῦ» πρὸς τοὺς

ὁμογενεῖς αὐτῆς ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ
ἰδίᾳ τοὺς ἐν τῇ ἐδρᾷ τῆς ἐκδόσεως
αὐτῆς κατὰ πλείστον τῶν ὑπῳίων
οὐκ ὀλίγα ἀλλὰ δίκαια παράποννα ἔχει.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΦΕΡΡΥ

Επὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Ιουλίου Φερ-
ρὺ ὡς ὑποψηφίου προέδρου τῆς
Γαλλικῆς Γερουσίας, ἐκλογὴ ἣτις
ἀσφαλῶς ἦγεν ἐπὶ τὸ προεδρικὸν
ἀξίωμα, ὁ παρισινὸς «Χρόνος»
γράφει τὰ ἑξῆς:

«Αἱ δημοτικαὶ ὁμάδες τῆς Γερ-
σίας, συνελθούσαι χθὲς, ὑπέδειξαν
ὡς ὑποψήριον πρόεδρον τὸν Ι-
ούλιον Φερρὺ. Ἡ σημασία τῆς
ἐκλογῆς οὐδένα λανθάνει. Ἐν
πρώτοις εἶνε αὕτη λαμπρὰ ἱκανο-
ποίησις διὰ τὸν πολιτευτὴν, τὸ
στάδιον τοῦ ὁποίου, πολιτικῶς καὶ
καὶ ἀτομικῶς, ἐβλαψαν αἱ ἀδι-
κώταται ἐπιθέσεις καὶ συκοφαντίαι
τῶν τῆς δεξιᾶς καὶ τῶν τῆς ἄ-
κρας ἀριστερᾶς. Ἡ Τύνις ἣτις τό-
τε ἐθεωρήθη ὑπ' αὐτῶν τὸ κυρι-
ώτατον ἐγκλημα τοῦ ἀνδρὸς ἀ-
πέβη σήμερον ὁ κάλλιστος τίτλος
αὐτοῦ. Τὸ Τογκίνον, ἐξ οὗ προ-
σηλθεν ἡ πτώσις του, ἔνεκα πλά-
νης γνωστῶν τινῶν σωματαρχῶν,
δὲν ἀπασχολεῖ πλέον τὰ κόμμα-
τα παρὰ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς ὡς
οἶόν τε καλλιτέρας χρησιμοποιοῦ-
σεως τῆς ἡμετέρας ἀκρίσειας. Ἡ
κοινὴ γνώμη ἐπανέθεν ἐπ' ἀμ-
φοτέρων τῶν ζητημάτων τούτων
τὴν ἀναγκαίαν ἰσορροπίαν, ἐξ ἧς
βλέπει ἀκριβέστερον τὰ πράγμα-
τα καὶ ἀποφαίνεται δικαιότερον
περὶ αὐτῶν.

Ἡ ἀρυστέρα πτέρυξ τῆς Γερου-
σίας δὲν ἐροβήθη νὰ ἐκδηλώσῃ
διὰ τοιαύτης σημαντικῆς ἐκλογῆς
τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὅπως ὑπερισχύ-
σωσιν ἐν τῇ πολιτικῇ αἱ ἰδέαι τῶν
χρηστοῦθων πολιτευομένων. Ὑπὸ
τὴν ἐποψίν ταύτην ἦτε κυβέρνη-
σις καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς Βου-
λῆς θὰ εὗρωσι σπουδαῖον στοι-
χείον δυνάμεως καὶ νέαν ἀφορ-
μὴν πρὸς μετὰ πίστεως ἐνέρ-
γειαν.

Τέλος δ' ὀφείλομεν νὰ εἰπώ-
μεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῶν ὁμάδων
τῆς Γερουσίας μαρτυρεῖ ὅτι δὲν
στεροῦνται θάρρους. Αἱ ἐπιθέσεις
τοῦ δημοκρατικοῦ τύπου κατάρθω-
σαν νὰ περιστοιχίσωσι τὸν Ιούλι-
ον Φερρὺ διὰ τοιαύτης ἀντιδημο-
τικότητος, ὥστε κανεὶς δὲν ἐτόλ-
μα νὰ προφέρῃ τὸ ὄνομά του οὐδ' εἰς
τὰς συζητήσεις καθ' ἃς τοῦτο εὐ-
λογώτατα ἀνῆρχετο ἐπὶ τῶν χει-

λέων. Πλείστοι τοιοῦτοτρόπως ὑ-
φίσταντο, δίχως νὰ τὸ ὁμολογῶ-
σι, τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μαγανεί-
ας ὅπου δὲν περιεποιεῖ τιμὴν εἰς
τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀλλ' ἰδοὺ
ἡ μαγεία ἐλύθη, καὶ πάντες πρέ-
πει νὰ εὐφρανθῶσιν ἐπὶ τούτῳ,
διότι σήμερον πλέον ἢ ἄλλοτε δέ-
ον νὰ ἐπιθυμῶμεν ὅπως ἕκαστος
λέγῃ ὅτι φρονὴ καὶ πράττῃ ὅτι
λέγῃ. Ἡ Δημοκρατία καὶ ἡ Γαλ-
λία ἔχουσι μεγίστην ἀνάγκην τῆς
ἐν πάσῃ εὐλικρινείᾳ ἐκδηλώσεως
τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς θελήσε-
ως τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀξιούν-
των οὐ μόνον νὰ κυβερνώσιν,
ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκπροσωπῶσιν ἀμ-
φοτέρως».

Ἐν Παρισίοις ἐν ἐνὶ λόγῳ μέ-
γα ζήτημα ἐγέννησεν ἡ ἐπιτυχία
τοῦ Φερρὺ ὡς προέδρου τῆς Γε-
ρουσίας κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν
ψηφοφορίαν τῶν δημοκρατικῶν
γερουσιαστῶν. Ἀνθυποψήριον εἶ-
χε τὸν διοικητὴν τῆς Τραπεζῆς Μά-
νιν, προστατευόμενον τοῦ Καρ-
νώ, τοῦτου δ' ἔνεκεν ἡ νίκη τοῦ
Φερρὺ ἐξελήφθη ὡς ἦτα τοῦ προ-
έδρου τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλ' ἀ-
ποτελεῖ συνάμα καὶ ἦταν τῶν
ριζοσπαστῶν, οἵτινες πνέουσι τὰ
μένεα. Ὁ «Φανὸς» γράφει. «Ἡ
Γερουσία ἐλησμόνησεν ὅτι ὁ Φερ-
ρὺ εἶνε ὁ ἀντιδημοτικώτατος τῶν
Γάλλων καὶ ὅτι ἀπαξ ἤδη ἡ ἐκ-
λογὴ τοῦ ὀλίγον ἐλείψε νὰ προ-
καλέσῃ ἐμφύλιον πόλεμον». Ὁ
«Φιγαρώ» ἀποφαίνεται ὅτι «ἡ ἐκ-
νέου ἐμφάνισις τοῦ Φερρὺ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τιτρώσκει τὸν Καρνὼ καὶ
τὸν Ριβὼ ἐν μέσῳ τῇ στήθι». Μο-
ναρχικοὶ, βουλανζικοὶ καὶ ρι-
ζοσπάσται προσεπάθησαν προδή-
λως νὰ ἐκροβήσωσι τοὺς γερου-
σιατάς, ὅπως ματαιώσωσι τὴν ἐκ-
λογὴν τοῦ Φερρὺ κατὰ τὴν δημο-
σίαν συνεδρίαν.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Αποστολίδης ἡσφαλισμένος
Τὸ γραφὲν ὅτι τὴν ἀτόφασιν
τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιομηχανικῆς
Τραπεζῆς, ὅπως αὐτοκτονήσῃ ἀ-
ποδεικνύει τὸ γεγονός ὅτι πρὸ ἐ-
νός, ἔτους, εἶχεν ἀσφαλίσει τὴν
ζωὴν του εἰς τὴν «Εθνικὴν» ἀν-
τὶ 100,000 φράγκων, εἶναι αὐτό-
χρημα γελοῖον. Πρῶτον ὁ Απο-
στολίδης ἦτο ἡσφαλισμένος ὅχι εἰς
τὴν «Εθνικὴν», ἀλλ' εἰς τὴν «Νέ-
αν Υόρκην» τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐ-

ταιρίαν, τὴν ἀντιπροσωπευομένην
ἐν Αθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μακ-
κά, πρὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν,
καὶ ὅχι πρὸ ἐνός, ἀποφάσεις δὲ
ὡς ἡ τῆς αὐτοκτονίας δὲν λαμ-
βάνονται πρὸ προθεσμίας τόσον
μακρᾶς. Καὶ τόσον βέβαιον εἶναι
τοῦτο ὥστε πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἀ-
σφαλιστικαὶ ἐταιρίαι καταβάλλουν
τὰ ἀσφάλιστρα τῶν αὐτοκτόνων,
ἐὰν παρέλθῃ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγ-
γραφῆς τῆς ἀσφαλείας τῶν. Διό-
τι ὑποτίθεται ὅτι ἐντὸς ἐνός ἔ-
τους πολλὰ σχέδια μεταβάλλει
κανεὶς πολὺ δὲ μάλλον τὸ σχέ-
διον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ζωὴν
ἐκουσίως.

Ὁ Χαρίδημος Αποστολίδης ἦτο
ἡσφαλισμένος εἰς τὴν «Νέαν Υ-
όρκην» ἀντὶ 100,000 χρυσῶν φράγ-
κων, ἅτινα καὶ περιέρχονται νῦν
εἰς τὴν οἰκογένειάν του.

* *

Ἡ ἀνὰ κληρίδα τῆς πα-
ραίτησεως τοῦ κ. Μελά—
Τὰ ἑξῆς γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Αθή-
ναις ἀνταποκριτὴς. «Διεσταυρώθη-
σαν ποικίλαι ἀντιφατικαὶ διαδό-
σεις οὐχὶ δὲ τόσῳ τιμῶσαι τὸν
ὄντως χρηστὸν πολίτην καὶ νῦν
αἰρετὸν τῶν Αθηναίων ἀρχοντα
ἐξ ὧν ὠρμήθη συνεισῶς ἐν τῇ
δημοσιογραφικῇ ιδιότητι μου, εἰς
συνέντευξιν μετὰ τοῦ κ. Μελά ὁ-
στις ἐν σώφρονι μετριοπαθείᾳ ἀ-
νωμολόγησεν ὅτι τὰ χορηγηθέν-
τα ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνή-
σεως μέσα, δὲν ἦσαν ἐπαρκῆ πρὸς
ἐκπλήρωσιν τῶν δημαρχιακῶν του
σχεδίων, καὶ ὅτι ἡ περαιτέρω δι-
αμονὴ ἐν τῷ ἀξιώματι τοῦ κ. Με-
λά θὰ ἦτο ἀνωφελὴς.

Ἡ κυβέρνησις κατιδοῦσα τὰς δι-
καίας αἰτιάσεις τοῦ κ. δημάρχου
ὑπεσχέθη τὴν παροχὴν τῆς ἡθικῆς
καὶ ὑλικῆς ἐπικουρίας κατὰ τὴν
προσεχὴ σύνοδον τῆς Βουλῆς ὅτε
θὰ ὑποβληθῶσι τὰ ἐν λόγῳ δη-
μαρχιακὰ νομοσχέδια. Ὡς τὸν ἔ-
χουσι τὰ πράγματα, πᾶν δὲ νεώ-
τερον ἀνακριβές.

* *

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ὁ αὐτάρχης τῆς Αὐτοκρατείας
τῆς Αὐστρίας ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ
Α. Μ. ἐπανακάμπουσα ἐξ Ελβε-
τίας, ἐνθα νῦν εὐρίσκεται θὰ ἐ-
πισκερθῇ τὴν Κέρκυραν ὅπου θὰ
παραμείνῃ καθ' ὕλην τὴν ἀνοίξιν.

Εν Βέρνην τη 22 Φεβρουαρίου 1893

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Δ.

Δύο λέξεις έτι θά μᾶς ἐπιτρέψω-
σιν, οἱ φίλοι ἀναγνώσται τῆς «Ο-
δησσός» νά προσθέσωμεν ἐν εἵδει
ἐπιλόγου εἰς τὰ καὶ ἡμῶν γραφέν-
τα ὑπὸ τοῦ κ. Α. καὶ νά καταπαύ-
σωμεν τὴν συζήτησιν. Ὅτι ὁ Ἑλλη-
νισμὸς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν διὰ τοῦ
δαμονίου πνεύματος τῶν ἀρχαίων
φιλοσόφων καὶ καλλιτεχνῶν, ποιη-
τῶν, τραγωδῶν, καὶ κωμῶδων καὶ λοι-
πῶν ἀνεξωγήγησε καὶ ἀνεγέννησεν
ἐν τῇ κοινότητι τῶν νέων χρό-
νων πᾶν ὅτι ἀποθαρρύνει σήμερον
ἢ ἀνθρωπότης εἴτε προῖον τῆς τέ-
χνης ἐστὶ τοῦτο, εἴτε τῆς διανοίας,
τοῦτο ὁ καὶ ἄκρῳ μόνον διακλύει
τῶν δέλτων τῆς παγκοσμίου ιστορίας
ἀψάμενος δύναται νά διασαλπύσῃ.
«Ἵμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἔλεγεν ὁ διάση-
μος φιλόλογος C. Müller ἐν Ἑλλη-
νίδι φωνῇ πρὸ ὀλίγου μόλις χρόνου,
εἰσθε ἐνθουσιάζετε, εὐφρασκεσθε, διὰ
πᾶσαν ὑψηλὴν καὶ καλὴν ἰδέαν, ἔ-
χετε τὸν ἐνθουσιασμὸν ὃν οὐδ' ἡμεῖς
ἄλλ' οὐδὲν τῶν λοιπῶν ἔθνων τῆς
Ἀνατολῆς κέκτηται ἢ γλωσσά σας
ἀριθμεῖ τρισχιλίετη ὑπαρξίν, εἶναι
σοβαρώτερα τῆς γερμανικῆς, πλου-
σιωτέρα τῆς χαρῆς γαλλικῆς
καὶ τῆς ξηροτέρας ἀγγλικῆς, ζωη-
ροτέρα τῆς λατινικῆς, τὰ δὲ προῖον-
τα ταυταμυνίᾳ πνεύματος τὰ ν. προγόνων
σας καταγλαῖζουσιν τὴν ὑψηλὴν ἐπι-
σκήζοντα τὸ κλέος τῶν προῖοντων
τῆς τέχνης τῶν νεωτέρων χρόνων.
... Διότι ἡ ἐπιστήμη καίτοι
κοινὸν κτήμα ὅλου τοῦ κόσμου, δέον
νά ἔχῃ ἀντικείμενον ὑψηλοτέρων τι-
σφαιρῶν ἐν ἣ νά ζῇ καὶ ἀναπνέῃ
τοιαύτην δὲ μόνον ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς
ἠδυνήθη νά διαπλάτῃ ...»

Ἵμεῖς ὅπαδοι μᾶλλον τῆς πραγ-
ματικῆς σχολῆς ἢ τῶν ἰδανικότη-
των. θά ἀρκεσθώμεν ἐκ τῶν συγ-
χρόνων γεγονότων, νά ἀποδείξωμεν
τῷ κ. Α. ὅτι ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Ἰ-
στορικῇ καλουμένῃ ἔθνη ἐν οἷς καὶ
αὐτὴ ἡ Βουλγαρία τὴν ἐλευθερίαν
τῶν ὑφείλουσιν ἐμμέσως τοῖς Ἑλ-
λησιν.

Τίς, εἴτε Σέρβος, εἴτε Ρωμῶνος
εἴτε Βούλγαρος εἴτε ἄν ἦτο πρὸ ἐ-
κατοντάδος περίπου ἐτῶν, καὶ ὅ
ἐπεκρέματο ἐπὶ τῆς κατωλῆς ἀπάν-
των τῶ ἀπαίσιον τῆς δουλείας φά-
σμα, ἠδυνήθη νά ἀτενίσῃ ἀγερώχως
πρὸς τὴν Τουρκικὴν δεσποτείαν καὶ

ἐπὶ τέλους νά καταβάλῃ αὐτήν, προ-
παρυσκευάσας οὕτω ἐμμέσως τὴν
ἐλευθερίαν καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν
ἔθνων; Τίς διὰ τῆς παιδείας καὶ
τῆς καρτερικότητος κατώρθωσε νά
ὑποσκελίσῃ τὴν ἀτίθαστον τυρανίαν,
ἀνελθὼν δὲ εἰς τὰ ὕπατα τῆς Τουρ-
κικῆς δυναστείας ἀξιώματα νά κα-
ταστήσῃ τὴν θέσιν τῶν λοιπῶν ὁμο-
δόλων ὁποιοδήποτε κλῆν ἦσαν οὐ-
τοι, ἦσαν ἐπαχθὴ καὶ φορητῇ;
Κάλλιον ἡμῶν ὁμῶς ἢ ἀψευδὴς ἱ-
στορία, ὥστε καὶ ἐνταῦθα ὁ κ. Α.
φωράται διαστρέφων τὰ πράγματα,
ὡς καὶ εὐθὺς κατωτέρω ἐν τοῖς λε-
γομένοις του περὶ Μακεδονίας καὶ
τῆς ἐκεῖ διεξαγομένης πάλης μετα-
ξὺ τῶν ἔθνικότητων.

Ὁ κ. Α. γράφων περὶ Μακεδο-
νίας, λέγει, ὅτι ἐκεῖ κατὰ τὴν προ-
σφιλή τοις Ἑλλησιν θεω-
ρίαν, οὐδεμία ἄλλη ἐθνικότης ὑφί-
σταται εἰμὴ καθαρώς ἑλληνική! Δια-
βεβαιούμεν τὸν κ. Α. ὅτι καὶ ἐνταῦ-
θα ἀπατάται, διότι ὡς ὑπάρχουσι
βούλγαροι δημοσιογράφοι, παραδεχό-
μενοι τὴν Μακεδονίαν ἀπ' ἄκρου εἰς
ἄκρον βουλγαρικὴν, οὕτω ὑπάρχουσι
καὶ Ἕλληνες τοιοῦτοι ἀποκαλοῦντες
αὐτὴν Ἑλληνικήν. Οὐδεὶς ὁμῶς φρό-
νιμος παρεδέχθη ποτὲ τὸ τοιοῦτον.
Καὶ πρῶτοι ἡμεῖς, ἀπ' ὧν λαμβά-
νεται ἀφορμὴν ὁ κ. Α. νά ἐκθέσῃ τὰς
θεωρίας του, ἐγράψαμεν τόσα ἄρ-
θρα ἐν τῇ «Οδησσῷ» περὶ τοῦ ἐ-
ναντίου, ὑπερμαχησάντες ὑπὲρ τῆς
γνώμης τῆς διαίρεσεως τῆς Μακε-
δονίας εἰς ζῶνας ἐπικρατή-
σεως, ὅσα δὲν ἐγράφην ἐν οὐ-
δεμίᾳ τῶν βουλγαρίδων συναδέλφων.

Δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νά ἀποκρύ-
ψωμεν τὴν λύπην ἡμῶν ὅταν μᾶς
ἀποκαλοῦσι εὐαρότους, διότι οἱ Ἑλ-
ληνες τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὰς αὐ-
τὰς περιστάσεις διατελοῦντες ὑπὸ
τὰς ὁποίας καὶ οἱ βούλγαροι καὶ πᾶ-
σα ἄλλη ἐκεῖ ἐθνότης, ἐργάζονται
ὑπὲρ τῆς ἐπιρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ
αὐτῶν αἰσθήματος, ὡς τὸ αὐτὸ πράτ-
τουσιν οἱ βούλγαροι καὶ αὐτοὶ ἔτι
οἱ Βλάχοι διὰ τοῦ φανοῦ τοῦ Διο-
γένους ἀναζητοῦντες ἐν πλήρει με-
σημβρίᾳ προσήλυτον ἕνα! Οὐχὶ ἀπαῖς
ἐξεφράσθημεν ἐν ταῖς στήλαις ταύ-
ταις, ὅτι ἡ θέσις τῶν ἐκεῖ πραγμά-
των εἶναι ὅλως διάφορος καὶ ἄσχε-
τος πρὸς τὴν σχέσιν τῶν Ἑλλήνων
τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν συνοίκων
τῶν βουλγάρων. Ἐκεῖ διεξάγεται ὁ
περὶ ἐπικρατήσεως ἀγὼν, ἐνταῦθα
ἰδιαιτέροι νόμοι καθορίζουσι τὰς σχέ-
σεις τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν πολι-
τείαν.

Κάλλιον λοιπὸν θά ἔπραττεν ὁ κ.
Α. ἀντὶ νά καταγίνεται συκοφαντῶν
ἡμᾶς καὶ ἐξάπτων οὕτω τὸν ἐγωϊσμὸν
καὶ φανατισμὸν τῶν ἀπλοϊκωτέρων
ὁμογενῶν του, νά ἔγραφε διάφορα
ἄρθρα ἐν τῇ «Σφομποῦ» ὑποδει-
κνύων αὐτοῖς τὴν ἀληθῆ θέσιν τῶν
Ἑλλήνων ἐν τῇ Ἱεγεμονίᾳ καὶ συν-
ιστῶν τὴν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμονίᾳ
ἀδελφικῇ συμβίωσιν ὅποτε θά ἔλει-
πον τὰ σκανδαλώδη ζητήματα ὡς
τὸ τοῦ νοῦ τῆς «Αγ. Κυριακῆς καὶ
ἄλλα παρόμοια, ἀπασχολοῦντα τὴν
κυβέρνησιν καὶ διακόπτοντα τὴν συν-
εχίαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὑπὲρ τῆς
εὐημερίας τῆς χώρας ὑπὲρ ἧς καὶ
μόνης φροντίζει. Τελευτώντες δὲ ἐν
μόνῳ θά ὑπομνήσωμεν τῷ κ. Α.
ὅτι ἐν τῷ πρὸς τὴν πατρίδα του
ζήτησιν καὶ ἐνθουσιασμῷ ὑφείλει νά
ἔχῃ πάντοτε ὡς κανόνα τὰ τῶν ἀρ-
χίων Ἑλλήνων «Σπεῦδε βρα-
δέως» καὶ «Γνωθὶ σεαυτὸν»,
ὅπερ πρέπει νά εἶναι καὶ νά μείνῃ
τὸ σύνθημα ὅλον ἡμῶν τῶν μικρῶν
λαῶν, τότε δὲ ἔστω βέβαιος ὅτι πλη-
ρέστατα ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν του,
καὶ ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς
πατρίδος του.

Σ.

ΤΟ ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ
ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛ-
ΛΙΑΣ

Κατ' ἔτος οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλ-
βετικῆς Βασιλείας ἐορτάζουσιν εἰς
τὰς ὁδοὺς τὰς Ἀπόκρεως παρισ-
τῶντες ἐπὶ τὸ κωμικώτερον τὰ κυ-
ριώτερα πρόσωπα καὶ συμβάντα,
ἅτινα προσεῖλκυσαν τὴν προσο-
χὴν των. Ἐφέτος οἱ διοργανῶνται
τῶν ἐορτῶν ἐθεώρησαν χρέος των
νά διακωμωδήσωσι τὰ σκάνδαλα
τοῦ Παναμά, καὶ νά προβῶσιν εἰς
διαφόρους ὑπαινιγμοὺς ἐναντίον
τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς συγ-
χρόνου Γαλλίας τῶν ἀναμιχθέν-
των εἰς τὴν ὑπόθεσιν συμπεριλαμ-
βανομένου καὶ αὐτοῦ τοῦ Καρ-
νῶ, καθ' οὗ ὑβριστικαὶ παραστά-
σεις παρήλασαν εἰς τὰς ὁδοὺς.
Τὸ συμβᾶν ἐθεωρήθη ἀρκούντως
σκανδαλώδες, ὡς ἐκ τῆς ἀνοχῆς
τῶν ἀρχῶν πάραυτα δ' ὁ ἐν Βα-
σιλείᾳ πρόξενος τῆς Γαλλίας ἀ-
πήτησε ἐντόνως τὴν παρεμπόδι-
σιν τῆς ὑβριστικῆς παραστάσεως,
ἥτις καὶ ἐξετελέσθη πάραυτα, ἀ-
νέφερε δὲ τὸ γεγονός εἰς τὸν ἐν
Βέρνην πρέσβυν τῆς Γαλλίας διὰ

τὰ περαιτέρω. Ἀνακρίσεις πάραυ-
τα διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ διευθύν-
οντος τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξω-
τορικῶν καὶ συνελήρθησαν οἱ ἐ-
νοχοι. Αἱ ἀρχαὶ τῆς Βασιλείας ἐ-
ζήτησαν συγγνώμην παρὰ τοῦ προ-
ξένου, ἐδόθησαν δὲ αἱ δέουσαι
ἐξηγήσεις εἰς τὸν ἐν Βέρνην πρέ-
σβυν τῆς Γαλλίας.

Μετὰ ἡμερῶν τινῶν μετεωρο-
τητα, καθ' ἧς ὁ Γαλλικὸς τύπος συ-
νεκινήθη πῶς ἐπὶ τῷ συμβάντι, τὸ
ἐπεισώδιον ὀριστικῶς διεκανονί-
σθη. Ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας δε-
χθεὶς τὴν ἐκφράσιν τῆς λύπης τῆς
κυβερνήσεως τῆς Βασιλείας καὶ τοῦ
Ομοσπονδικοῦ Συμβουλίου, ἐδή-
λωσεν ὅπου δεῖ ὅτι ἡ γαλλικὴ
Κυβέρνησις δὲν ἐπιμένει πλειώ-
τερον, καὶ παρέχουσα ἀπόδειξιν
τῆς πρὸς τὴν Ἑλβετίαν φιλίας της,
δὲν ζητεῖ οὐδὲ τὴν δικαστικὴν
καταδίωξιν τῶν ἐνόχων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΟΙ ΓΑΜΟΙ.—Κατὰ τὴν «Πολιτ. Αν-
ἀποκρίσιν» εἰδήσεις ἐκ Σοφίας ἀναφέ-
ρουνται ὅτι ὁ γάμος τῆς Α. Β. Υ. τοῦ
Ἱγεμόνος μετὰ τῆς πριγκίπισσας Μα-
ρίας-Λουίζας θέλει γείνῃ πρὸ τῆς συγ-
κλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.—Κατὰ τηλεγράφημα
ἐν Βιέννης ὁ «Ν. Ἑλ. Τύπος» ἀναφέ-
ρει ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἱγεμόνος τῆς
Βουλγαρίας παρὰ τῷ Ζαβέη τὴν πα-
ραμονίᾳ τῆς ἀναχωρήσεως του ἐγένε-
το ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νά εὐχαριστήσῃ
τὸν Σουλτάνον ἐπὶ τῷ συγχαρητηρίῳ τη-
λεγραφήματι τοῦ πρὸς τὴν Σοβράνι.

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ.—Τηλεγράφημα
ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ἡ
Α. Β. Υψ. ἡ σεπτὴ τοῦ Ἱγεμόνος μή-
τηρ πριγκίπισσα Κλημεντίνη ἀνεχώρη-
σε μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς Δευτέ-
ρας διὰ τὸ Μόναχον.

ΔΙΚΗ.—Τὴν παρελθ. Παρασκευὴν
ἐξεδικάσθη ἐν τῷ ἐν Φιλ/πόλει ποινι-
κῷ ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ ἡ κατὰ τῆς
συναδέλφου «Ζοράς» ἐγεγνησά δίκη ἐπὶ
συκοφαντίᾳ καὶ ὑποκινήσει τοῦ λαοῦ
κατὰ τῆς δημορχίας Φιλ/πόλεως. Ἀπει-
ρον πλῆθος συνέβρευσεν εἰς τὴν δίκην
ταύτην ἐν ἣ τὴν υπεράσπισιν τῆς συν-
αδέλφου εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἀρχισυντά-
κτης αὐτῆς καὶ δικηγόρος κ. Νικόλαος
Γεννάδιεφ. Μετὰ τὴν εὐγλωτον ἀγόρευ-
σιν τοῦ συναδέλφου τὸ πλῆθος ἀκραί-
γασε «κάτω ὁ δήμαρχος, ζήτω ἡ δικαί-
α»

(47) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (47)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

— Ἐννοια σου κόρη μου! Τὸ μέρος
ποῦ εἶσαι εἶναι πολὺ καλὸ. Μόνον ἔλα
πέσμου...

Καὶ ἔτινεν ἡ γραῖα τὸ οὖς καὶ τὰ
βλέμματα περίεξ, φυλασσομένη ἵνα μὴ
ἀκουσθῇ ὑπὸ τινος, ἐν ᾧ ἡ Θεοδωρέτα
προηβίστα κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς ἀπροσδο-

κήτου ἐκείνης συλλήψεως, κατηύναζε
βαθμῶδον τοὺς πρώτους τῆς φόβους
βλέπουσα τὴν προσήγειαν καὶ ἀδροφρο-
σύνην μετ' ἧς ἦς ἠρξάτο προσφερομέ-
νη πρὸς αὐτὴν ἡ γραῖα. Ἐν τοσοῦτω
ὁμῶς δὲν ἔλειψε κλαίουσα γοερῶς ἵνα
συγκινήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν σκληροτρά-
χηλον γραῖαν.

— Δὲν μὲ λέγεις λοιπὸν, κορίτσι
μου, ποῦ εἶσαι αὐτὸς ποῦ σ' ἔφερεν
ἐδῶ καὶ σὲ ἔθηκεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς
μου; Τὶ κακὸν τοῦ προζένησε;

— Ἀχ! δὲν τὸν γνωρίζω, δὲν εἶδες
ποῦχε τὰ μάτια μου δεμένα.

— Καὶ πῶς, δὲν τὸν γνωρίζεις διόλου;

— Οὐχί... οὐχί... καὶ ἐξηκολούθει
κλαίουσα.

— Ἀν σὲ πῶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ
δύνασαι νά τὸν ἀναγνωρίσῃ;

— Ἰσως...

— Πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁμῶς πρ ἔπει νά
μοῦ πῇς ὅτι θά εἶσαι μαζί μου... δὲν
θά πῇς κανένα τίποτε... καὶ...

— Ἀμὰ... θά μὲ γλυτώσῃς;

— Ἀν μ' ἐποσχεθῇς ὅτι δὲν θά
ψευθῇς εἰς ὅ,τι σὲ ῥωτήσω καὶ ὅτι θά
μείνῃς ἡσυχῇ ἐδῶ κάμποσον καιρὸν ἕ-
ως ὅτου ἐτοιμάσω τὰ τῆς φυγῆς σου,
ὅποτε καὶ θά ἐκδικηθῇς αὐτὸν τὸν ἀ-
παγωγέα σου, τότε μάλιστα.

— Νὰ! ὀρκίζομαι στὸ ματάκι μου,
ποῦ τῶχ' ἕνα...

— Ἀ! τὸ καὶμένο τὸ κορίτσι εἶπεν
μετὰ δολιότητος ἡ γραῖα καὶ ἐπέψαυσε
διὰ τῶν χειρῶν τὴν κόμην τῆς Θεοδω-
ρέτας.

— Δὲν μὲ λὲς πῶς ὀνομάζεσαι;

— Ἐγώ; Θεοδωρέτα.

— Ἐχεις γοῦρε;

— Μητέρα καὶ ἀδελφὴ καὶ θά κλαῖ.

νε ἀπόψε ποῦ δὲν θά πάγω.

— Δὲν ἠμποροῦν νά υποθέσουν ὅτι
θά μείνῃς εἰς κανενὸς συγγενοῦ σου
τὸ σπῆτι;

— Μάλιστα! θά νομίσουν ὅτι εὐρί-
σκομαι εἰς μίαν φίλῃ μου.

— Ε! τότε καλὰ! Δὲν μοῦ λέγεις ἀ-
πὸ ποῦ σὲ ἔφεραν ἐδῶ;

— Ἀπὸ τὴν Ἐνετίαν ὅπου κατοικῶ.

— Τίποτε παράδοξον δὲν συμβαίνει
ἐκεῖ κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας;

— Τίποτε, μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ
κόσμου ἐφιστᾷ κάποιος Ἀσιανὸς πρίγ-
κηψ ἐξόριστος, ὡς λέγει, ἀπὸ τὴν πα-
τρίδα του πολὺ πλούσιος μὲ μιὰ γυναί-
κα σὰν τὸ κρῦο νερό, καὶ μὲ ἕνα κα-
τάμαυρο, ὡς ἐκεῖ ἐπάνω, ἀράπαρο ποῦ
τρομάζει τὸν κόσμον.

— Ἀ! Ἀράπαρο! αἱ!... καὶ... εἶ-
ναι πολὺ πλούσιος αὐτὸς ὁ πρίγκηψ

οσύνη. Τὸ δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν.

— Πολὺ ἐξωγχομένα γράφει ἡ «Φιλιππούπολις» παρεστάθησαν τὰ κατὰ τὴν σύγκρουσιν τῶν τραίνων ἐν τῇ σταθμῇ τοῦ Χατζῆ Ελῆς, γενομένην τῇ 12 τρέχ. Ἐκτὸς δύο κερματισθέντων βαγόνων καὶ τῶν μωλῶπων οὐς ἔπαθον ὀλίγοι ἐκ τῶν ἐπιβατῶν οὐδὲν σοβαρὸν δυστύχημα συνέβη εὐτυχῶς. Εἶναι δὲ πολὺ ἀδικον τὸ νὰ διασύρῃται ἡ διεύθυνσις τῶν Ανατ. Σιδηροδρόμων ἐπὶ ἀβλεψίᾳ ἢ ἀμελείᾳ, ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα δυστυχήματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ συμβαίνοντα ἀλλαχοῦ εἰσι σπανιώτατα παρ' ἡμῖν, καὶ δικαίως δεόν ν' ἀποδίδονται εἰς ἀτυχὴ συγκυρίαν καὶ οὐχὶ νὰ ἐπιρρίπνται ἀποτόμως εἰς βάρος μόνον τῆς ἐταιρίας, ἣτις δι' ὑπαλλήλων ὧν ἡ πείρα εἶναι ἀδιαφιλονέικτος ἐξασκεῖ αὐστηρὰν ἐπαγρύπνησιν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὑπὸ τὴν ἐκμετάλευσιν αὐτῆς γραμμῶν.

Ἡ διαδοθεῖσα φήμη ὅτι τῇ 13 τρέχ. ἐγένετο ἐκτροχιάσις ἐν Μουσταφᾷ πασᾷ εἶναι ἀβάσιμος.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ.—Ἡ ἐφημερίς «Ραμπόττικ» (ἐργάτης) γράφει ὅτι οἱ Βούλγαροι δημοκράται σοσιαλισταὶ προετοιμάζονται ν' ἀποστείλωσιν ἀντιπρόσωπον εἰς τὸ ἐν Ζυρίχῃ συγκροτησόμενον συνέδριον τῶν κοινωνιστῶν δημοκρατῶν.

ΚΑΚΟΨΥΓΗΜΑ.—Στυγερὸν κακούρηγμα συνετελέσθη τὴν ἑσπέραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου τὴν 9-ην μ. μ. ὦραν. Ὁ δολοφόνος ἦν ὁθωμανὸς πεντηκοντοῦτης σχεδὸν τὴν ἡλικίαν τοῦ δὲ θύμα «Ἑλλήν» μόλις εἰκοσιπενταετῆς. Ὁ δολοφόνος κατήγεγε τρεῖς ἀλλεπαλλήλους τῇ φονικῇ μάχαιραν μέχρις οὗ ἀφῆκε τὸ θῦμα ἀπνουν. Αἰτία λέγεται ἕως παλαιὰ μεταξὺ αὐτῶν, ἐν τούτοις ὁ αἰμοδόρος ὁθωμανὸς συνελήφθη, πιστεύομεν δὲ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀμειλίχτως θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθήκον τῆς.

ΣΥΓΧΑΡΙΤΗΡΙΑ.—Σήμερον ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς τῆς Α. Π. τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν κ. Πολυκάρπου, συνεχάρησαν τὸν ἱεράρχην ἡμῶν οἱ ὁμογενεῖς οὐς ὑπεδέχετο ἐν τῇ διακρινούσῃ Αὐτὸν ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι προσηνεία καὶ ἀδρότητα. Ἡ «Ὁδησός» συγχαίρουσα τῇ Α. Π. εὐχεται πᾶν καταθῆμιον.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.—Περιήλθεν εἰς χεῖρας μας ἐπιστολὴ προερχομένη ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος ἣς τὸ περιεχόμενον παρακαλοῦμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν. Δυστυχῶς ἡ ἐπιστολὴ δὲν φέρει οὔτε αὐξοῦντα ἀριθμὸν, ἀλλ' οὔτε ὑπογραφάς, σημάτων στοιχειωδῶν καὶ τῷ ἐλαχίστῳ γραφείῳ πολλὰ δὲ περισσότερον ἐπισήμῳ.

Κατ' ἀπαράβατον λοιπὸν δημοσιογραφικὸν κανόνα ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτῆς.

ΑΦΙΞΙΣ ΗΓΕΜΟΝΟΣ ΕΝ ΣΟΦΙΑ—Τὴν Α. Β. Υ. τὸν Ηγεμόνα ἀφικθέντα εἰς Σοφίαν μεγαλοπρεπῶς ἐδεξιώθησαν τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ οἱ κάτοικοι ἐποίησαν θριαμβευτικὴν δεξίωσιν σηματοδολίστω καὶ πεφωταγωγημένης οὔσης τῆς πόλεως.

ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ—Ὁ ἔχων γυναῖκα, ἔχει καὶ ἀνάγκην. Ἡ γυνὴ ὅταν εἶνε νεάνις ἔχει ἐπὶ χεῖρας καὶ μίαν γλώσσαν, ὅταν ὑπὸν δρευθῇ ἔχει ἐπὶ ἁλώσας καὶ μίαν χεῖρα. Διὰ τὰς γυναῖκας τοὺς ὄνους καὶ τὰ κάρυα ἀπαιτεῖται σκληρὰ χεῖρ. Ὁ νυμφευμένος εἶνε πτηνὸν ἐντὸς κλωβίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ—Ἐν τῇ Ράϊχσταγ, συζητουμένου ἐν τῇ προϋπολογισμῇ τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὴν δημοσίαν ὑγεινὴν κεφαλαίου ὁ ὑπουργὸς Μπέττερχερ εἶπε τὰ ἑξῆς.

«Ἐκ τῶν πειραμάτων τῶν γενομένων ἐπὶ πτωμάτων χελεριῶν ἐξάγεται ὅτι τὸ βακτηρίδιον τῆς χολέρας ταχέως θὰ καταστραφῇ, καθ' ὅσον ἡ γῆ ἐνεργεῖ κατ' αὐτοῦ ὡς διῶλιστήριο».

ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ—Κατὰ τὸν «Φιγαρώ» τὴν ἐβδομάδα ταύτην θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Λονδίνου ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας μετὰ τῶν δύο θυγατέρων τῆς, θὰ ἐπιβιβάσῃ δ' ἐν Μασσαλίᾳ ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ «Ὀσβόρν» ἣτις θὰ μεταφέρει αὐτὴν εἰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ πριγκίψ τῆς Οὐαλλίας θ' ἀναχωρήσῃ βραδύτερον.

ΟΙ ΥΠΟΚΙΝΗΤΑΙ ΤΩΝ ΠΑΝΑΜΑΙΩΝ ΣΚΑΔΑΛΩΝ—Οἱ ὑποκινηταὶ τῶν Παναμαίων σκανδάλων λυσσῶσι βλέποντες, ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς, ὃν ἐγέννησαν αἱ ἀποκαλύψεις τῶν κατευνάζεται, καταγγέλουσι δὲ τὴν κυβέρνησιν ὡς ἀγωνίζωμένην νὰ καταπνίξῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ «Ἐλευθεροστομία» γράφει: «Ἡ δημοκρατικὴ συγκέντρωσις οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ ὁ συνασπισμὸς πάντων τῶν δωροδοκηθέν-

των, τῶν κατακαλυφάντων τὴν Γαλλίαν δι' αἰσχύνῃς, ἔαν τοὺς ἀρήσωμεν, ὁ Φλοκὲ θὰ γείνη πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, ὁ Ρουβιέ πρωθυπουργὸς, ὁ Χέρτς πρεσβευτὴς ἐν Λονδίνῳ καὶ ὁ Ἀρτιν ἐκτακτὸς ἀπεσταλμένος. Μετὰ τὸν θάνατόν των οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐπιταγῶν θὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Πάνθεον καὶ ὁ Ρότσιλδ θὰ καταλάβῃ τὸν τάφον τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ἐν τῇ ναφ τῶν Απομάχων».

Ο ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ—Τὰ «Ἡμερήσια Νέα», ἀγγέλλοντα ὅτι ὁ Μουχτάρ πασσᾶς ἀνεκλήθη καὶ ὅτι πέμπεται ὡς αὐτοκρατορικὸς ἐπιτροπὸς εἰς Αἴγυπτον ὁ Ὀσμὴν πασσᾶς, ἐπιλέγουσι: «Τοῦ Μουχτάρ πασσᾶ ἡ ἀπέλευσις θ' ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἀγγλοὺς ὑπαλλήλους· ἀλλ' εὐχαιριστότερον θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐπέμπετο διάδοχος. Ἡ παρουσία τοῦ Τούρκου ἐπιτρόπου ἀπετέλει διηνεκὴ ἐνόχλησιν, ἡδύνατο δὲ ν' ἀποβῇ ἀνὰ πᾶσαν σιγμὴν καὶ κύνδυνος Εὐθύτατος εὐπατρίδης καὶ στρατιωτῆς ἱκανωτατος, ὁ Μουχτάρ ἡσθάνετο ὅτι δὲν ἦτο ἀξία αὐτοῦ ἡ θέσις, ἐν ἣ μὴδεμίαν ἔχων ἰδίαν ἐργασίαν, καθίστατο ὄργανον τοῦ σκολιοῦ καὶ ὑποχθονίου ἔργου ἄλλων. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάσης φρονεῖ ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται ἐν Αἰγύπτῳ ἄλλος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξουσίας τοῦ Σουλτάνου ἢ αὐτὸς ὁ Κεδίβης».

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΗΘΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ—Μικρὸν τι ἐπείσοδιον ἐμαρτύρησε πάλιν τὴν τελειότητα τῶν πολιτικῶν ἡθῶν τῶν Ἀγγλῶν ἰδίᾳ δὲ τὴν ὑψηλοφροσύνην, μεθ' ἣς δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ ἐπιδρῶσιν αἱ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν σχέσεων. Ἐν ἄλλαις διήθεν ἐλευθέραις χώραις οἱ κομματικοὶ ἀγῶνες προσλαμβάνουσι χαρακτῆρα ἀόπλου ἐμφυλίου πολέμου. Ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ, καθ' ἣν ἀκριβῶς σιγμὴν διεξάγεται ἐν τῇ Βουλῇ πρωτοφανῶς πείσμων κομματικὸς ἀγὼν, ὁ ἡγέτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως Βαλφούρ ἐνόσησεν ἐκ γρίπης, εἰς δὲ τῶν πρώτων ἐπισκερθέντων αὐτὸν ἦν ὁ πρωθυπουργὸς, ὁ Γλάσδων, διατελὼν ἰδιωτικῶς εἰς ἀρίστas πρὸς τὸν δρυσὴν πολέμιον σχέσεις.

ΤΑ ΕΝ ΣΥΜΗ—Τηλέγραφοι εἰς ἐκ Σύρου τῇ «Εφημερίδι» Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Φεβρουαρίου. «Σήμεριναὶ ἐκ Σύμης

εἰδήσεις παριστῶσιν τὴν κατάστασιν ἀξίαν μεγάλης προσοχῆς. Οἱ Τούρκοι ἐβεβήλωσαν τὰς ἐκκλησίας καὶ πυροβολοῦσι τοὺς ποιμένας. Τὸν κ. Νικόλ. Φαρμακίδην προξενικὸν πράκτορα τῆς Αὐστρου οὐγγαρίας πάσχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς συνέλαβον ἐκ τοῦ προξεν. γραφείου του, τὸν ἔσυραν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ δέροντες τὸν ὠδήγησαν εἰς τὰς φυλακάς. Εἰς τῶν ὑπαλλήλων του ἀπέθανεν ἐκ τοῦ φόβου του. Τὸν γραμματέα τοῦ ἰταλικοῦ προξενικοῦ γραφείου τὸν ἔδειραν καὶ ἐφυλάκισαν. Ὁ τρόμος κατέλαβε τοὺς πάντας. Ἐκ τῶν φυλακισμένων ὁ Μιχαὴλ Πατρίδης, Φώτιος Μουστάκας, Νικόλαος Μανρίκιος καὶ Νικήτας Κοντογιάννης, μεγαλέμποροι, εἰς ἐὺπλήκοι Ἕλληνες καὶ δημόται Ἑρμουπόλεως».

Ο ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ ΧΟΡΟΣ—Ὁ ἐν Πετρούπολει ἀναποκριτὴς τῆς παρισίνης «Εφημερίδος τῶν Συζητήσεων» ἐπιστέλλων τὰ τοῦ χοροῦ καταλήγει ὡς ἑξῆς. «Υφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ὁ χορὸς οὗτος εἶνε γεγονὸς αἴσιον διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τρόπον τινὰ, ἀνεξεραΐτως τῆς πολιτικῆς του σημασίας, νέα πανηγυρικὴ διαβεβαίωσις τῆς ἀπαρασαλεύτου ἐδραιότητος τῆς γαλλορωσικῆς φιλίας. Πρέπει νὰ συγχαρῶμεν ἑαυτοὺς καὶ νὰ χαρῶμεν ἐπὶ τῇ ὅτι λίαν ἐπικαίρως ὁ χορὸς οὗτος ἡκούσθησεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Παναμά ὡς καὶ τὸ πρόσφατον ταξίδιον τοῦ Τζετζαρέβιτς εἰς Βερολίνον, διότι φυσικῶς τῷ λόγῳ, θὰ κατασιγᾷ, ἀνεὺ ἰδιαίτερας τινὸς ἐξηγήσεως, τὰς διαδόσεις ἐκείνων οἵτινες ἐκμεταλλεῖσθαι ἀπλὴν φιλόφρονα ἐπίσκεψιν, θέλουσι νὰ ἐξαγάγωσιν ἐξ αὐτῆς ὅτι ψυχρότης ἐπῆλθεν εἰς τὰς μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γαλλίας σχέσεις».

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ—Δύο πρόσφατοι ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κόμμα τοῦ Γλάδστωνος κερδένει ἑδαφος. Ἐν Χέξχαμ τῆς Νορθουμπερλάνδης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ συντηρητικοῦ Κλάϋτων, οὗ ἡ ἐκλογὴ ἡκυρώθη, ἐξελέχθη διὰ ψήφων 4804 κατὰ 4328 ὁ φιλελεύ-

— Νὰ! λένε πῶς εἶναι μυριοῦρχος... μυριοῦρχος κερά!

— Μιλιονέρης! αἰ!... μιλιονέρης!

— Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀράπης τί τοῦ εἶναι γιὰ;

— Αὐτὸς... αὐτὸς εἶναι τὸ πᾶν, οἱ παράδες εἶναι στὰ χέρια του...

— Στὰ χέρια του λέγει!...

— Βέβαια! βέβαια!...

— Αἰ! καὶ ἂν ἦτο αὐτὸς ὁ... ἀράπης ποῦ σὲ κάμνει νὰ ἐποφέρῃς καὶ τὸν εἶχες εἰς τὴν διάθεσιν σου... τί τὸν ἔκαμες;

— Ὅ, τι μποροῦσα, κεράκα μου, ὅτι θέλετε τέλος πάντων.

— Καλά! μὲ φαίνεσαι πολὺ ἐξυπνὴ καὶ δὲν ἦλθες ἐδῶ στὰ χαμένα καθὼς βλέπω...

Ἡ γραῖα δὲν ἐπρόλαβε νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν τῆς, διότι τρεῖς ἰσχυροὶ

κρότοι εἰς τὴν θύραν διέκοψαν τὴν συνομιλίαν τῆς.

— Εἶναι ὁ ἀνδρὺλης μου εἶπε... Τρέξε, ἔμβα μέσα ἐκεῖ εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον καὶ μὴ βγάλης τσιμουδιά.

Ἡ γραῖα ἐν τῇ μεταξὺ ἔδραμε νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν ἐν ᾧ ἡ Θεοδωρέτα εἰσῆρχετο εἰς τὸ τελευταῖον τῶν γνωστῶν ἡμῖν δωμάτων,

Ὁ γέρω—Θωμάς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἰακώβου εἰσῆρχοντο εἰς τὴν καλύβην φέροντες ἐπ' ὤμων πτόμα καταβεβρεγμένον.

Ἡ γραῖα Λουδοβίκα ἰδοῦσα τὴν τοιαύτην κατάστασιν, ἤρξατο ἐκπλησσομένη, ποιοῦσα δε χιλίους μορφασμοὺς δεικνύοντας τὴν δυσἀρέσκειαν αὐτῆς.

— Καλέ τί εἶναι τοῦτο; ἐφάνησε κανένα κελεπίρι πάλιν μοῦ φέρνετε,

τί διάβολο, σεις καὶ καλὰ θέλετε νὰ μεταβάλετε τὸ σπῆτι μου εἰς νοκομεῖον.

— Εἰλα γυναῖκα μου, μὴ φωνάζῃς πρὶν νὰ μάθῃς τὴν αἰτίαν...

Ἐν τῇ μεταξὺ προῦθαλε τὴν κεφαλὴν καὶ ὁ υἱὸς τῆς Ἰακώβος λέγων:

— Καλὴ σπέρν μάννα... Στάσου δὲ νὰ ξεφορτωθῶμαι καὶ ὕστερα φωνάζῃς.

Καὶ λέγοντες ταῦτα ἀπέθηκαν ἐπὶ τὴν ἀχυροστρμνῆς ἐκεῖ εὐρισκομένης τὸ ἀναίσθητον πτόμα. Ἐν ᾧ δὲ ὁ γέρω—Θωμάς ἀπεξέδουε τὰ ὕγρα τοῦ πτόματος φορέματα, ὁ Ἰακώβος ἤνοιξε πεπαιωμένον ἐρράριον καὶ ὑπὸ τοὺς γογγυσμοὺς τῆς μητρὸς του, ἣτις πολὺ ὀλίγον προσεῖχεν εἰς τὰ γενόμενα σκεπτομένη μᾶλλον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχεδίων τῆς, ἐξήγαγε καινούργι ἐνδυμασίαν μετὰ ἀσπροούχων ἵνα ἐνδύσῃ τὸν ἀναίσθητον.

Ἀφῶμεν αὐτοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὸ εἶδος τοῦτο καὶ συνεχίσωμεν τὴν διήγησιν τῶν συμβάντων ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ Ἀντωνέτου μετὰ τὴν ἀπόδρασιν τοῦ Γεωργίου.

Θὰ προσθέσωμεν μόνον ὅτι ἡ γρηᾷ Λουδοβίκα ἀφῆκε τοὺς σύζυγον καὶ υἱὸν αὐτῆς συμπληροῦντας τὸ φιλόπρωτον αὐτὸν ἔργον πρὸς τὸν ἀγνωστον, καὶ αὐτὴ κατεγίνετο εἰς προπαρασκευαστικὰ τινὰ ἔργα ὧν ἡ θέα ἦν συνήθης λίαν ἐν τῇ καλύβῃ ἐκείνῃ. Τὴν φορὰν ὅμως ταύτην δὲν ἐσκέπτετο οὐδενὸς τὴν βοήθειαν νὰ ζητήσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

θερος Μάκ Ιννεζ. Καί ἐν Ἰρλαν-
δίᾳ ἐνίκησε διὰ πλειονοψηφίας
69 ψήφων ὁ Ζόρδαν Ἀγγλικανὸς
μὲν τὸ θρήσκευμα, πρεσβεύων ὁ
μὴ τὰς ιδέας τοῦ ἐθνικοῦ κόμ-
ματος καὶ ὑποστηριχθεὶς ὑπὸ τοῦ
καθολικοῦ κλήρου. Τὰ ὄργανα τοῦ
ὕπουργείου ἐξαίρουσι τὴν διττήν
ταύτην ἐπιτυχίαν ὡς μαρτυρήσα-
σαν ὅτι ἡ χώρα ἀσπάζεται ἐπὶ μάλ-
λον τὸ περὶ χειρωνακτικῆς τῆς Ἰρ-
λανδίας γενναῖον πρόγραμμα τοῦ
Γλάδστωνος.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΕΝ ΖΑ-
ΚΥΝΘΩ ΖΗΜΙΩΝ — Κατὰ τὴν
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Εσωτερι-
κῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπίσημον ἐκθε-
σιν τοῦ ἐν Ζακύνθῳ νομορμηχανι-
κοῦ αἱ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ζημίαι ἐν
μόνῃ τῇ πόλει Ζακύνθῳ κατατέ-
μινονται ὡς ἀκολουθῶς. Τριακόσι-
αι οἰκίαι μικραὶ καὶ ἰσόγαια κατέ-
πεσαν ἐξ ὀλοκλήρου. Ἐξακόσιαι
περίπου ἰσόγαια καὶ ἀνώγαια ὑ-
πέστησαν μερικὰς καταπτώσεις τῶν
ὀπείων τὰ ἐπικύνδυνα μέρη κα-
τηδαρίσθησαν καὶ κατεδαφίζονται
ὑπὸ τῶν σεαυανέων ὑπὸ τὴν ὁδη-
γίαν τῶν τε πολιτικῶν καὶ στρατι-
ωτικῶν μηχανικῶν. Ἡ κατάστασις
αὐτῶν εἶναι τοιαύτη ὥστε καὶ αὐ-
ταὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἐκ-
θεμελίων καταστραφεῖσαι. Δύο χι-
λιάδες οἰκοδομήματα, εἰς τὰ ὅπο-
α συμπεριλαμβάνονται καὶ μέρος
τῶν ναῶν τῆς πόλεως, ὑπέστησαν
τοσαῦτα ἐπικύνδυνα ρήγματα καὶ
τῶν ὀπισθεν, τὸ πλεῖστον, μερῶν
αὐτῶν καταπτώσεις, ὥστε οἱ ἐν
αὐτῇ οἰκοῦντες τὸ πλεῖστον διὰ
τόν κύνδυνον τὰ ἐγκατέλειψαν
Χίλια τριακόσια περίπου οἰκοδομή-
ματα εἰς ἀ συμπεριλαμβάνεται καὶ
τὸ πλεῖστον τῶν ναῶν ὑπέστησαν
ἐλαφρότατα μόνον ρήγματα καὶ
ἀμμοκονιαμάτων βλάβας. Μόνον
δὲ τριακόσιαι περίπου οἰκίαι δὲν
ὑπέστησαν ἢ μόνον ἀνεπαισθήτους
βλάβας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΠΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Β ο υ κ ο υ ρ έ σ τ ι ο ν τῇ 21-ῃ
Φεβρουαρίου — Τὸ ὑπουργικὸν Συμ-
βούλιον παρεδέχθη τὰ ἀκόλουθα μέ-

τρα διὰ τὰς καθάρσεις. δημοσιευ-
θέντα ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι σή-
μερον. Τὰ μεγάλα σκάφη θέλουσιν
ὀφίστασθαι τὴν καθάρσιν ἐν τῷ Συ-
λινῇ, τὰ κάτω τῶν ἐξακοσίων τόν-
νων καὶ τὰ ἱστιοφόρα τῆς αὐτῆς
χωρητικότητος εἰς τὰ στόμια τοῦ
Σουλινῆ, τὰ ἐκ τῶν ῥωσικῶν λιμέ-
νων τοῦ Δουνάβεως εἰς Τσατάλ-Ι-
σμακίη, τὰ δὲ ἐκ τῶν ῥωσικῶν λι-
μένων τοῦ Προδού, εἰς τὸ στόμιον
τοῦ ποταμοῦ τούτου. Τὰ ἐκ τῆς Ἀδ-
στρίας ἐν Τούρνῳ Σεβερίνῳ. Ὁ λι-
μὴν τῆς Κωνσταντίας θὰ εἶνε προ-
σιτός μόνον εἰς τὰ πλοῖα τὰ ἐφω-
διασμένα διὰ καθαρῶν πιστοποιητι-
κῶν. Ἡ Μαγκάλια εἶνε ἐλευθέρη διὰ
τὴν ἀκτοπλοῖαν τοῦ λιμένος τούτου
μετὰ τῆς Κωνσταντίας.

Π ε τ ρ ο ὕ π ο λ ι σ α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν — Ἡ
Ρωσικὴ μοῖρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ, συγ-
κειμένη ἐκ τριῶν καταδρομικῶν καὶ
ἄλλων τινῶν πλοίων πολεμικῶν θ'
ἀποπλεύσῃ τῇ 10^η Μαρτίου διὰ τὴν
βόρειον Ἀμερικὴν. Ὁ ναύαρχος Κα-
στακῶφ θ' ἀναπετάσῃ τὴν σημαίαν
τοῦ ἐπὶ τοῦ Δημητρίου Δόνσκοῦ.

Ο ὕ α σ ι γ κ τ ω ν — Ὁ Κλέδε-
λανθ ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν.

Χ α μ θ ο ὕ ρ γ ο ν α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν —
Σήμερον ἐν κρούσμα χολερίκῳ.

Π ε τ ρ ο ὕ π ο λ ι σ α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν — Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν
προετοιμάζει νομοσχέδιον, ἐπιτρέπον
εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὑπὸ τινὰς ὁρους
νὰ διαμένωσιν εἰς τὰ Δουτικά σύνο-
ρα εἰς τὰ διαμερίσματα ταῦτα ἢ ἐ-
ξωσῇ προσωρινῶς ἀναστέλλεται.

Β ε λ ι γ ρ ά δ ι ο ν α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν —
Ἡ βασίλισσα Ναθαλία ἀνεκοίνωσεν
εἰς τοὺς φίλους τῆς, ὅτι προτίθεται
τὸ θέρος νὰ μεταβῇ εἰς Κωνσταντι-
νούπολιν, Γάλταν, Γιούργεβον καὶ Σι-
νάϊα ὅπως συναντηθῇ μετὰ τῆς κυ-
ρίας Κανταρτζῆ. Κατὰ τὴν ἐφημε-
ρίδα Μάλε-Νοβινῆ ἡ θέσις σέρβου
πρέσβεως ἐν Παρίσις κατηργήθη.

Π α ρ ί σ ι ο ι α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν — Ἡ Βε-
λὴ ἐφήρτισε τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς
ἐταιρίας Παναμά. Διαβεβαίουν ὅτι
ὁ Κάρολος Λεσσέφ θὰ προσκαλέσῃ
εἰς τὴν δίκην τῆς ὑποθέσεως Πανα-
μά, ὡς μάρτυρας τὸν Φλοκέ, Κλε-
μανσῶ καὶ Φρεῦσσινέ.

Ν έ α - Γ ό ρ κ η — Τὴν προσεχῇ
Τρίτην 13 ἑκατομ. δολλάρια εἰς χρυ-
σὸν ἀποστέλλονται εἰς Εὐρώπην.

Χ ά θ ρ η — Ὁ πλοίαρχος Γερμα-
νικοῦ πλοίου, δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν
Γάλλον πλοίαρχον διαβεβαίει ἐπὶ λό-

γῳ τιμῆς ὅτι δὲν μεταχειρίσθη κα-
κὴν ἡμέραν λέξιν κατὰ τῆς Γαλλίας. Κα-
τὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ γεγονός
δὲν θὰ ἔχῃ συνέπειας.

Λ ι σ α θ ω ν α — Αἱ ἐφημερί-
δες ἀναγράφουσιν, ὅτι ὁ ὑπουργὸς
τῶν οἰκονομικῶν προτίθεται τὴν συ-
νένωσιν ὅλων τῶν Δανείων τῆς Πορ-
τογαλλίας εἰς ἓν καὶ πληρωμὴν εἰς
αὐτοῦ χρεωλυτικῶς.

Ρ ώ μ η 22 Φεβρουαρίου — Ὁ Ἀδ-
τοκράτωρ καὶ ἡ Ἀυτοκράτειρα τῆς
Γερμανίας θὰ παρευρεθῶσιν εἰς τοὺς
ἀργυροὺς γαμοὺς τοῦ βασιλικοῦ ζευ-
γους τῆς Ἰταλίας.

Λ ο ν δ ι ν ο ν α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν — Γεῦμα
παρὰ τῷ λόρδῳ Μάϊορ πρὸς τιμὴν
τοῦ Βασιγκτῶνος. Ἀπαντῶν οὗτος
εἰς πρόπασιν τινα εἶπεν ὅτι ἀπολύ-
τως ἀναγκαῖον εἶνε ἡ Γαλλία νὰ ἀ-
μιλλᾶται πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τείνου-
σαν νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἀποικίας τῆς
ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς, ἀλλ' οὐδεμίαν με-
ταξὺ τῶν δύο κρατῶν ὀφίσταται δια-
φορά, μὴ δυναμένη νὰ ἐξομαλυνθῇ
διαιτητικῶς.

Π α ρ ί σ ι ο ι — Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς
Ταῖν (Taine) ἀπέθανεν.

Β ο υ κ ο υ ρ έ σ τ ι ο ν 22 Φεβρου-
αρίου — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ρέ-
ουτερ ὁ Σουλτάνος τοῦ Ζανζιβάρ ἀ-
πέθανεν. Ὁ Ἀγγλος πρόξενος ἀνε-
κήρυξεν Σουλτάνον τὸν Χάμεδ-βη
Τόβαν. Ἀκρα τάξις ἀπανταχοῦ

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 23 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3 Ἀγορά , , , 3 35	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Ρωσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	262	—	272	—
φράγκ. χρ. σά	100	..	—	—	101	50
Αὐστρίας χαρτ. φωρ.	100	..	207	40	209	80
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	25
Γερμανίας μάρκ.	100	..	123	20	124	50
φρ χρ' α	100	..	—	—	100	40
Γαλλίας	φράγκα χρυσά	100	99	85	100	35
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
Ἀγγλίας λιμ. στερλ.	1	..	25	15	25	27
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	50
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	22	70	22	78
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	25
Σερβίας	φράγκα χρυσά	100	—	—	100	—
Ρουμανίας						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας			99	—	100	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.62					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑγemonίας 1/10 % Ἐλάχιστος ὁρος .2 50%

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

ΕΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑΣ

Ernst Schulz

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη οὔτε τοιαύ-
της διαβεβαίωσεως ποιητικῆς οὔτε ἐν
πεζῷ λόγῳ, διότι τῆς μέχρι τοῦδε μό-
νος τοῦ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως δὲν ἐπεί-
σθη περὶ τῆς ἀκατανίκητου ωραιότητος
τῶν ἀσπαστραπτόντων τούτων ἀστέρων;
Καὶ τίνας μέχρι τοῦδε δὲν ἐφώτισαν
τὴν ἰδίαν του καρδίαν, δὲν τὴν ἐθέρ-
μαναν ἢ καὶ δὲν τὴν ἀνέφλεξαν;

Καὶ τί ἰδρά γε εἶναι τὸ παρέχον εἰς
ταύς ὀφθαλμοὺς τὸ δέλγητρον τοῦτο
καὶ τὴν ωραιότητα ταύτην; — Τρία πράγ-
ματα: ἡ μορφή, τὸ χρῶμα, ὡς καὶ ἡ
λάμψις ἢ τὸ «πῦρ».

Ο,τι πρωτίστως ἀφορᾷ τὴν μορφήν
— ὡς φρονεῖ ὁ καθηγητὴς Magnus —

δὲν εἶναι τὸ σχῆμα τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅ-
περ ὑνὸ ἐποψίν καλαισθητικὴν ἔχει ση-
μασίαν τινὰ, ἀλλ' ἡ μορφή τῶν τὸν ὀ-
φθαλμὸν περιβαλλόντων ἀπαλῶν με-
ρῶν, κυρίως δὲ ἡ τῶν βλεφάρων. Ὁ
σχηματισμὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ δὲν
ἐπιδρᾷ οὐδαμῶς ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ὡ-
ραιότητος αὐτοῦ, διότι ἤδη αὐτὸς ὁ
σφαιροειδὴς σχηματισμὸς τῆς κόρης τοῦ
ὀφθαλμοῦ κα' ἐαυτὸν οὐδεμίαν ἐνέχει
ἐξέχουσαν ἀξίαν καλαισθητικὴν, ἐκτός
δὲ τούτου ὁ ὀφθαλμὸς διὰ τῶν πέριξ
αὐτοῦ ἀπαλῶν μερῶν καλύπτεται οὐ-
τως, ὥστε τὴν μορφήν του σχεδὸν δὲν
τὴν παρατηροῦμεν.

Πολλὰ μᾶλλον ἡ τομὴ τῶν βλεφά-
ρων παρέχει τὴν καλαισθητικὴν ἀξίαν
τῆς μορφῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κα' ὅσον
δὲ ἡ κατὰ μήκος αὐτὴ τομὴ τῶν βλε-
φάρων εἶναι ἐπιμηκεστέρα ἢ μικρότερα
καὶ κα' ὅσον ἀναλόγως αἱ γραμμαὶ
τῆς τομῆς ταύτης εἶναι μᾶλλον ἢ ἴστων
κυρταὶ σχηματίζονται καὶ αἱ διάφοροι
μορφαὶ ἢ τύποι τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἀν αἱ

γραμμαὶ τῶν βλεφάρων εἶναι ἰσχυρῶς
κυρταὶ καὶ ἂν ἡ τομὴ αὐτῶν εἶναι μάλ-
λον κυκλοτερὴς, τότε ὁ ὀφθαλμὸς προσ-
λαμβάνει ἐν σχῆμα, ὅπερ ὑπὸ καλλιτε-
χνικὴν ἐποψίν ἐξόχως ἐκτιμᾶται· τότε
ἔχομεν ἀπέναντι ἡμῶν τὸν μέγαν,
στρογγύλον, μεγαλοπρεπῶς ἐταστικὸν
ὀφθαλμὸν, ὅστις κατὰ τὴν κλασσικὴν
ἀρχαιότητα ἀπῆλκε τῆς μεγίστης ὑπο-
λήψεως καὶ διεσώθη ἡμῖν ἐν τοῖς ἀρί-
στοις ἀρχαίοις γλυπτικοῖς ἔργοις. Ὁ
Ζεὺς, ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἥρα ἔχουσι
τὴν τομὴν τῶν βλεφάρων μεγάλην καὶ
στρογγύλως κεκυρτωμένην. Μία δὲ τοι-
αύτη μορφή τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀνταποκρί-
νεται κα' ὅλου καὶ εἰς τὰς ἡμετέρας
σημερινὰς ἀπαιτήσεις, κα' ὅσον καὶ ἡ-
μεῖς διατιθέμεθα ὅλως ἰδιαίτερος ἀπέ-
ναντι ἐνὸς μεγάλου στρογγύλου ὀ-
φθαλμοῦ.

Εἰς τὸν μέγαν, στρογγύλον ὀφθαλ-
μὸν ἀντιτίθεται ὁ ἐπιμήκης, ἀμυγδαλοει-
δὴς ὀφθαλμὸς καὶ οὗτος δὲ ὁ σχημα-
τισμὸς εἶναι ἐπίσης θαυμασίας ὡραίο-

Λ ο ν δ ι ν ο ν α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν — Συνε-
παίει σεισμό ἐν Σαγδάτῃ 500 οἰκίαι
ἐδράβησαν.

Β ε λ ι γ ρ ά δ ι ο ν α ὐ θ η μ ε ρ ὸ ν —
Οἱ χωρικοὶ τοῦ διαμερίσματος Κα-
κάκ ἀντέστησαν κατὰ τῆς ἐγκαθι-
δρύσεως τοῦ νέου Φιλελευθέρου Δη-
μοτικοῦ συμβουλίου, ὁ Δήμαρχος τῇ
βοηθείᾳ τοῦ στρατοῦ διεσκόρπισε τὸ
πλῆθος. Ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη.

Β ο υ κ ο υ ρ έ σ τ ι ο ν 23 Φεβρουα-
ρίου — Χθὲς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς
γεννήσεως τοῦ Σουλτάνου ἐγένετο
ὑποδοχὴ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν πρε-
σβεΐαν ὁ βασιλεὺς συνεχάρη ἀπο-
στείλας τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατιωτι-
κοῦ αὐτοῦ οἴκου καὶ ὁ διάδοχος τὸν
ὕπασπιστήν του. Μετέβησαν εἰς τὴν
πρεσβεΐαν ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὁ
Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου
τῶν ἐξωτερικῶν, οἱ ἄλλοι ὑπουργοί,
οἱ πρέσβεις καὶ πολυάριθμοι ἐκ
τῆς ἀνωτάτης τάξεως. Ἡ πρεσβεΐα
τὴν νύκτα ἦν λαμπρῶς πεφωταγω-
γημένη. Ἡ Γερουσία ἐφήρτισε σή-
μερον τὸν νόμον περὶ διοργανισμοῦ
τῶν ἀστικῶν δήμων. Ἡ Βουλὴ ἀπέρ-
ριψε τὴν πρότασιν τοῦ Παγκέσκο,
ἀντιπροέδρου, περὶ καταργήσεως τοῦ
φρρου, ὃν εἰσφέρουσιν οἱ ἀγροτικοὶ
πληθυσμοὶ ὑπὲρ τοῦ κλήρου. Ὁ Φλέ-
βας ἐπερώτησε τὴν κυβερνήσιν πε-
ρὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς, θὰ ἐξα-
κολουθήσῃ αὐρίον.

τῆτος. Ἀν πρόκειται ὅμως εἰς τοιοῦτος
«ἐπιμήκης» ὀφθαλμὸς νὰ ἀνταποκριθῇ
εἰς ὅλας τὰς καλαισθητικὰς ἀπαιτήσεις
τότε πρέπει — κατὰ τὸν Magnus — αἱ γραμ-
μαὶ τῆς τομῆς τῶν βλεφάρων κατὰ τὸν
ἐξωτερικὸν των κανθὸν ν' ἀπολήγωσιν
εἰς μίαν ἐλαφρὴν, λεπτὴν αἰώρησιν.
τότε εἰς τοιοῦτος ἀμυγδαλωτοῦ σχήμα-
τος ὀφθαλμὸς προσλαμβάνει μίαν ὅλως
ἐκπεφρασμένην ἡπιότητα καὶ νωχέλει-
αν, τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ τοῦ ἐξόχου,
οἱ ἐπιμήκεις προδίδουσιν ἐκπεφρασμέ-
νως ἡδυπάθειαν. Δι' αὐτοὺς δὲ τοὺς λό-
γους συνήθιζον καὶ οἱ ἀρχαῖοι καλλι-
τέχναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Αφροδίτης
νὰ παριστῶσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον με-
τὸ ἐπιμήκες τοῦτο σχῆμα. Τὴν τομὴν
ταύτην τῶν ὀφθαλμῶν εὐρίσκομεν σή-
μερον εἰς τὴν Ἀρίαν, σημιτικὴν καὶ πο-
λυνησιακὴν φυλὴν, ἐν ἰδιαζούσῃ δὲ ὡ-
ραιότητι ἀνεπτύχθη αὐτὴ παρὰ ταῖς Ἀν-
δαλουσίαις τῆς Ἰσπανίας.
(ἀκολουθεῖ)